

sui generis ἀπὸ ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ προκαλοῦσαν τὸν ἑμετον, καὶ ἡ ναυτιώδης αὕτη διάθεσις διήρκεσεν ἡμίσειαν ὥραν ὑπὸ τὴν ὕψειαν αὐτῆς μορφῇ, μεθ' ἧς μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐξέλιπε. Τὰ περιεργα ταῦτα φαινόμενα ἀποδίδει εἰς τὴν ἀπόλυτον καὶ θαυμάσια τοῦ περιεχομένου ἀερός ἐν τῷ σπηλαίῳ, συνεπεία τῆς ὀσμῆς ἢ ὀσφορῆς δὲν προσβάλλεται ὑπ' οὐδεμιᾶς ὀσμῆς δυνάμενης νὰ τὴν ἐρεθίσῃ καὶ νὰ τὴν κρατῇ ἐν ἐργηγόρσει, οὕτως ὥστε εἰς τὸν ἐξωτερικὸν ἀέρα πᾶν τὸ ὅποιον πρὶν ἐφαίνετο ὅλως διόλου ἐστερημένον ὀσμῆς, ἐλάμβανεν ἤδη τοιαύτην. I.

* * *
Ἡ Revue des Revues εἶχε τὴν εὐφυῆ καὶ λεπτὴν ιδέαν νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην «τῆς γυναικὸς» διὰ τὰς ὁμοφύλους τῆς. Τοιοῦτοτρόπως ἀποφεύγει τὰς κρίσεις τοῦ ἀσχημικοῦ φύλου τὸ ὅποιον ἔαν μὲν τὰς συμπληρῇ τὰς ἀνακρίβειας μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἐνῷ ἂν ἦναι κανένας Σωπενχάουερ ἀλλοιούνοί τους. Πρώτη ἡ Κάριεν Σύλβα, ἡ χαριτωμένη καὶ μουσοτραφῆς βασιλίσσα ἔκαμε τὴν ἀρχὴν μ' ἓνα ὠραιότατον (ὡς μανθάνω) ἄρθρον περὶ ρουμανίδων, τὸ ὅποιον προδίδει ὅχι πλέον τὴν ἀμειλικτον σμίλιν τοῦ ἀνατόμου ἀλλὰ τῆς τρυφερῆς μητρὸς τὴν θωπεῖαν.

Προσεχῶς ἐὰν ὄχι ἤδη ἡ κυρία Alphonse Daudet θὰ συνερίσῃ τὴν θελακτικὴν σειρὰν περιγράφουσα τὴν «Γαλλίδα».

Πιστεύομεν ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὰς ιδέας τοῦ σιζύγου τῆς.

* * *
Αὐτὲς ἡ Γαλλίδες ! Ὅλος ὁ κόσμος, καὶ χωρὶς νὰ τὰς γνωρίσῃ, κλίνει μπροστὰ τοὺς σὰν νὰ εἶχον μόνον τὸ μονοπώλειον ὅλων τῶν χαρίτων. Ἡ μόδα πρὸ πολλοῦ τὰς ἔστησε ἄγαλμα εἰς τοὺς ναοὺς τῆς καὶ τὰς προσκυνεῖ ὡς τὸν προστάτην τῆς.

Καὶ μόνον ἡ μόδα ; Ὑπάρχουν περισσότερα τῶν εἰκοσι πρακτορείων εἰς τὸ Παρίσι τὰ ὅποια ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς νὰ τὰς ὑπανδρεύσιν.

Καὶ εἶναι ὅτι πολὺ πλοκοὶν ὁ ὀργανισμὸς αὐτῶν τῶν πρακτορείων. Ἰδοὺ ἓνα παράδειγμα τὸ ὅποιον ἀναφέρουν τα γαλλικὰ φύλλα :

Κάποιος ἤθελε νὰ νυμφεῖται κόρην πλουσίαν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐγνώριζε ὅτι ἡ κόρη δὲν θὰ τὸν ἐδέχετο καὶ πολὺ ὀλιγώτερον οἱ γονεῖς τῆς ἀπετάθη εἰς ἓν τοιοῦτου εἶδους πρακτορεῖον τὸ ὅποιον ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐπιούσης κατῴρθωσε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς κόρης μίαν παιδαγωγὸν, ὁργανὸν τοῦ. Τόσον δὲ καλὰ προδιέθεσε αὐτὴ τὴν νέαν ὥστε μετὰ ἐξ μῆνης ὑπανδρεύετο τὸν ἀπένταρον μνηστῆρα καὶ τοῦ προσέφερε πεντακοσίας χιλιάδας φράγκα προίκα.

Ὁ πράκτωρ ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὴν μερίδα τοῦ ἐξήντα χιλιάδας φράγκα.

* * *
Ἔτσι ἔρριπτε τὰ δίκτυά του καὶ ὁ πολὺς Sardou γιὰ νὰ πιάσῃ τὴ φήμην του

Αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰ διηγείται :

Ἦτο δεκάεξ ἐτῶν ὅταν ἔγραψε τὸ πρῶτο τοῦ ἔργον μὲ τὴν ἐξῆς πρωτοτυπίαν ὅτι οἱ στίχοι ἦσαν μεγαλύτεροι ἢ μικρότεροι ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ ὁμιλοῦντος προσώπου.

Περὶ τὸν, λέγει νὰ προσθέσω ὅτι δὲν εἶδε ποτέ τὸ φῶς... τοῦ θεάτρου.

Κατόπιν ἄλλο ἔργον μὲ τὴν ἐξῆς πρωτοτυπίαν ὅτι ἤρρεσεν εἰς τὸν ἓνα διευθυντὴν τοῦ θεάτρου εἰς τὸ ὅποιον τὸ παρούσας καὶ ἀπῆρρεσεν εἰς τὸν ἄλλον. Εἰς τὰ διάφορα λοιπὸν μέρη τοῦ καταλόγου τῶν ἔργων ὅπου ἦτο περασμένον ὑπῆρχεν σημειωμένον «δεκτόν» μὲ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐνός καὶ «ἀπαράδεκτον» μὲ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἄλλου..

Τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐφάνη πολὺ ἀστείον κατόπιν ὅταν ἔγινε μέγας καὶ πολὺς, προηγουμένως ὅμως ἡ πείρα δὲν τὸν ἄφηνε νὰ γελάσῃ.

Ὁ ἴδιος διηγείται πῶς ἐξοικονομοῦσε τὰ ἐξοδα τοῦ τότε. Πολλάκις, λέγει, ἡ μᾶλλον συχνώτατα ἐγέμιζε τὸ στομάχι τοῦ μὲ τὰς... ιδέας μόνον ποὺ ἤκουε εἰς τὰς συναναστροφάς ὅτε ἐξαφνα τοῦ παρουσιασθῇ κάποιος ξένος, τῇ συστάσει φίλου τοῦ, ὁ ὁποῖος ἐζήτησε νὰ λάβῃ μαθήματα γαλλικῆς· τὸ ὅποιον ἡ Σαρδου μὲ δάκρυα συγκινήσεως παρεδέχθη καὶ μόνον ὅταν ἐπὶ τέλους ἤρχισε φημισμένος πλέον νὰ μὴ εὐρίσκη καιρὸν, τὸν ἀπεχωρίσθη μὲ δάκρυα. Ἐχεῖ καὶ ἡ φτώχεια τὴν ποιήσιν τῆς.

* * *
Ὅταν ἡ καρδιά καθοδηγῇ τὸ πνεῦμα, ἡ καρδιά χάνει τὸ πνεῦμα.

Ὅταν τὸ πνεῦμα καθοδηγῇ τὴν καρδίαν αὐτὸ τὴν χάνει.
Marivaux.

* * *
Ἡ ἀνθρωπότης ὑποδύεται ὅλα τὰ προσωπεῖα διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ αὐτὴ ἐαυτήν.

Schiller.

G. I. Káro.

Ἀλληλογραφία.

1) Κύριον Μ. Γεδεών εἰς Ἅγιον Ὅρος.—Εὐχαριστῶ, ἐπιστολὴ καὶ ἐπισυναπτόμενον ἐλήφθη. Ποῦ νὰ ἀπευθύνω τὴν ἀπάντησιν ;

Κύριον Χ. Μ. ἐνταῦθα.—Περὶ τῆς φωτογραφίας τοῦ ἀοράτου ὡς καὶ περὶ τῆς τῶν γρωμάτων θὰ γράψωμεν. Περιμένομεν νὰ κατακαθίσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ γνωστῇ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἡ πραγματικὴ σπουδαιότης τῆς ἐφευρέσεως καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πραγματικῶς εἶναι δυνατόν νὰ περιμένωμεν ἀπὸ αὐτῆς.

Ὅσους κατέχουν ἀγγελίας—Παρακαλεῖ ἡ Διεύθυνσις νὰ τὰς ἐπιστρέψουν ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τοὺς ἐγγραφένους τὰ ἥδη ἐκδοθέντα φυλλάδια.

Κύριον Ρ. εἰς Σμύρνην.—Οὐδένα οὐδὲ μὴ δυστυχῶς ἀναποκριτὴν ἔχει πρὸς τὸ παρὶν ἢ «Ἠχώ» ἐκάμαμεν πολλὰς προτάσεις ἀλλ' εἰσέτι ἀπάντησιν δὲν ἔχομεν. Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται κατ' εὐθείαν εἰς τοὺς κυρίους Ζηβιθὴν καὶ Σαῶς οὐ ἐκδοθῶσι τὰ ὀνόματα τῶν ἀναποκριτῶν μας. Εὐχαρίστως δεχόμεθα προτάσεις ἀναποκρίσεως.

Ἡ Διεύθυνσις.